

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové, a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2018, č. j. 013817/2016/KUSK-DOP/POS, sp. zn. 013817/2016/KUSK/2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 21. 2. 2018, č. j. 013817/2016/KUSK-DOP/POS, sp. zn. 013817/2016/KUSK/2 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí M. ú. K. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 12. 2015, č. j. X, sp. zn. OD SŘ10 N/15 14173/2015. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 19. 2. 2016 (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam X bodů do registru řidičů ke dni X.
2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z rozhodnutí K. ú. M. k., na které žalobce odkázal, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u č. k. ú. v Č. r. existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřipustné, aby též správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítá, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
4. Dle žalobce vykazují pokutové bloky i nedostatky ve formulaci skutku zejména v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, kdy podle žalobce nedostačuje formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP pásy*“. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není podle žalobce dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy*“. Pokud jde o nezastavení na signál 'Stůj', nepovažuje žalobce za dostačující popis přestupku ve formátu „*jízda na červenou*“. Z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé kde, a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v něm musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně. Žalobce vytýká pokutovým blokům, že v nich je uvedena nedostatečně konkrétní a individualizovaná právní kvalifikace přestupků, jakož i další vady vztahující se k věcné příslušnosti správního orgánu či popisu skutku. Ohledně pokutových bloků ze dne X a X žalobce namítá, že jím nejsou podepsány.

5. Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek N. s. s. ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39.
6. Žalobce namítá, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po uplynutí několika let od dosažení X bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.
7. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k řízení o námitkách, které proběhlo a jehož výsledek žalobce u soudu napadá. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu N. s. s. ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65). Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán I. stupně přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Žalovaný uvedl, že v případě námitek proti zápisu bodů do registru řidičů podle § 119 zákona o silničním provozu provádí správní orgány pouze přezkum, zda byl zápis proveden na základě pravomocných rozhodnutí a zda byl počet bodů proveden v souladu se zákonem. Jiný postup by byl v rozporu s právními předpisy. Podle žalovaného se v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádal se všemi odvolacími důvody. Obsahovou stránku pokutového bloku nelze posuzovat přísně (srov. rozsudek N. s. s. ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012–20).
8. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (srov. rozsudky N. s. s. ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013–37, a ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013–35). Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se toho, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.
9. K námitce nezpůsobilosti podkladů žalovaný uvedl, že nebyla dostatečně konkrétně uplatněna ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Žalovaný pak opětovně zrekapituloval obsah jednotlivých pokutových bloků. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, který s projednanými přestupky souhlasil s tím, že na všech č. pokutových blocích je podpis žalobce již na první pohled shodný.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námitek, neshledal.
13. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce udělil souhlas *implicite*.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

14. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Dne 11. 9. 2015 správní orgán I. stupně doručil žalobci oznámení o dosažení X bodů v bodovém hodnocení ke dni X a vyzval jej k o. ř. p. v důsledku p. ř. o.
15. Dne 14. 9. 2015 podal žalobce námitek proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům, především proti tomu, kterým dosáhl X bodů. Dne 17. 9. 2015 doručil správnímu orgánu I. stupně informaci o zastoupení advokátem. Součástí spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče a jednotlivá oznámení o uložení pokut: oznámení ze dne 19. 1. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne X), oznámení ze dne 22. 5. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne X), oznámení ze dne 29. 6. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne X) a oznámení ze dne 28. 8. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne X).
16. Podle pokutového bloku ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „*Dne X v X hod., ul. M., K., nebyl řidič v X RZ X za jízdy připoután BP, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.*“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
17. Podle pokutového bloku ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „*Dne X v X hod., na d. X v X km směr jízdy P. - § 7 odst. 1 písm. c z. č. 361/2000 Sb. – držení hovorového zařízení telefonu za jízdy, RZ X*“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
18. Podle pokutového bloku ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1f1, zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno: „*Dne X v X hod., v O. x P., P. 10, § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, RZ: X*“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
19. Podle pokutového bloku ze dne X byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta X Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 5 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „*Dne X v X hod., na s. X u obce Z., porušil jako řidič X rz X § 71/4 zk. č. 361/2000 Sb., nezastavil na červenou u přenosného sig. zařízení*“. Žalobce

svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.

20. Správní orgán I. stupně vydal dne 17. 12. 2015 rozhodnutí č. j. X, sp. zn. OD SŘ10 N/15 17173/2015, kterým zamítl žalobcovy námitky a provedený záznam X bodů ke dni X potvrdil. V odůvodnění uvedl, že důkazy (pokutové bloky), které nashromáždil, jednoznačně vyvrátily námitky žalobce ze dne 14. 9. 2019, které byly podány toliko obecně bez jakýchkoli podrobností k jednotlivým záznamům. Provedl důslednou kontrolu záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče v návaznosti na seznam přestupků a uzavřel, že záznam je provedený v souladu se zákonem. Z tohoto důvodu shledal námitky nedůvodnými a zamítl je.
21. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 26. 1. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že z hlediska procesního neshledal žádné vady, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost postupu správního orgánu I. stupně. I z hlediska hmotněprávního posouzení postupoval správní orgán I. stupně v souladu s právními předpisy. K odvolacím námitkám žalovaný přezkoumal záznam X bodů na základě pokutového bloku ze dne X a shledal jej i s odkazem na rozsudek N. s. s. ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39, za způsobilý podklad pro záznam bodů. Žalovaný přezkoumal i ostatní záznamy a ani u nich neshledal žádné pochybnosti vykazující nezákonnost postupu při záznamu bodů. Žalovaný shledal, že prvostupňové rozhodnutí splňuje požadavky § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, je přezkoumatelné a je z něj rovněž seznatelné, jak bylo ve věci rozhodnuto a z jakých důvodů. Skutkový stav byl zjištěn v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když byly opatřeny dostupné a relevantní podklady. K vytýkaným vadám v citaci právních předpisů v prvostupňovém rozhodnutí zaujal žalovaný stanovisko, že jde o vady drobné, které nemají vliv na srozumitelnost a zákonnost rozhodnutí. Vadu řízení neshledal žalovaný ani v tom, že správní orgán I. stupně nevyčkal na výsledek podnětu k přezkumnému řízení ohledně jednoho z pokutových bloků. Žalovaný se vyjádřil i k žalobcem přiloženému rozhodnutí K. ú. M. k. Žalovaný uzavřel, že bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni X celkového počtu X bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu s § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu a rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Správní orgán I. stupně rozhodl správně a plně v souladu s platnými právními předpisy.

Posouzení žalobních bodů

22. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
23. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
24. Soud úvodem připomíná povahu a podstatu blokového řízení a pokutového bloku samého. V blokovém řízení se mezi fyzickou osobou a orgánem oprávněným vyřešit přestupek v blokovém řízení uzavírá jakási dohoda o vině a trestu, tedy zvláštní typ dvoustranné veřejnoprávní smlouvy, jejímž "výstupem" je pokutový blok podepsaný fyzickou osobou, která svým podpisem uznává, že je pachatelem přestupku v bloku popsání, souhlasí s udělením sankce a implicitně na sebe bere i další sekundární důsledky spojené se

spácháním přestupku (např. jde-li o některé přestupky v silničním provozu důsledek v podobě bodového hodnocení daného přestupku).

25. Jak vyplývá z konstantní judikatury N. s. s., v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (srov. rozsudek N. s. s. ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013–16).
26. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky N. s. s. ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008–44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013–16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku N. s. s. ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010–76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
27. Náležitosti pokutového bloku byly v době spáchání předmětných přestupků stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle 85 odst. 4, věty druhé, zákona o přestupcích vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle 85 odst. 3 zákona o přestupcích, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se závěrem o spáchání přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného M. f. (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku N. s. s. ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39, na který se v napadeném rozhodnutí odkazuje i žalovaný, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku však nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (srov. rozsudek M. s. v P. ze dne 28. 2 2017, č. j. 9 A 8/2013–58).
28. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku N. s. s. ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010–81, podpis přestupce. Bez

této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti N. s. s. uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou vyšší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený k. s., by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe N. s. právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*

29. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se ke všem záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se podrobně správní orgán I. stupně zabýval a v rozsahu podaného odvolání se jimi zabýval i žalovaný. Již správní orgán I. stupně a po něm žalovaný uvedli, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolacích důvodů). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury N. s. s. Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu K. ú. M. k., k čemuž se soud ještě dále vyjádří.
30. Žalobce dále namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru N. s. s. vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39, ve kterém uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, N. s. s. se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li*

v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně též rozsudek N. s. s. ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012–20).

31. Vůči všem pokutovým blokům žalobce uplatnil shodné námitky, že rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kterou není možné přezkoumatelným způsobem určit, není z něj jednoznačně seznatelné místo spáchání přestupku a z popisu přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá, čeho se měl žalobce dopustit. Dále pak, že ve všech pokutových blocích je v kolonce pro uvedení právní kvalifikace chybně uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání. Ohledně pokutového bloku z X ještě namítl, že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal.
32. Soud ve vztahu ke všem pokutovým blokům předesílá, že z nich plyne, že se žalobce dopustil přestupků na pozemní komunikaci, a to jako řidič vozidla. Lze ostatně předpokládat, že pakliže by se žalobce domníval, že jednání, pro které byl sankcionován, se dopustil mimo pozemní komunikaci, nesouhlasil by s uložením pokuty v blokovém řízení a pokutový blok nepodepsal, stejně jako kdyby měl pochybnosti o oprávnění úřední osoby pokutu na místě uložit. Pokutové bloky zjevně nebyly zrušeny ani na základě žalobcova podnětu k provedení přezkumného řízení, i nadále tak požívají presumpce zákonnosti a správnosti a správní orgány (stejně jako soud) rozhodující v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů jím jsou vázány.
33. Z pokutového bloku ze dne X vyplývá, že žalobce (v osobním motorovém vozidle RZ X) dne X v X hodin v ulici M. v K. nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání žalobce právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 30 shora. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku je uvedeno „nebyl řidič v X RZ X za jízdy připoután BP“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za přesné a plně dostačující. Pokud žalobce namítá, že popis skutku obsahoval pouze slovo „pásy“, pak tomu tak není, neboť jednak pokutový blok obsahuje výraz „BP“ a jednak tím má soud za potvrzenou tu podstatnou okolnost, že žalobci je srozumitelné, že jde o bezpečnostní pás ve smyslu shora citovaného § 6 písm. a) zákona o silničním provozu. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
34. Z pokutového bloku ze dne X vyplývá, že žalobce označeného dne v X hodin na X km d. X ve směru na P. držel v ruce za jízdy vozidlem RZ X hovorové zařízení telefonu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1“ zákona o silničním provozu není sice ani zde úplně precizní, ale je zcela srozumitelná. Také ohledně tohoto pokutového bloku platí shora uvedené, tedy že do připravené kolonky by se ani podrobnější citace právního předpisu

nevešla, pročez nelze rozhodujícímu orgánu vytýkat, že použil zkratku. I zde rovněž platí, že ačkoli nejde o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání žalobce právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud znovu odkazuje na argumentaci v bodě 30 shora. Žalobce proti tomuto pokutovému bloku namítl, že popis skutku obsahuje formulaci „telefonování za jízdy“, avšak ani toto žalobní tvrzení nemá oporu v obsahu pokutového bloku. V pokutovém bloku je k popisu skutku uvedeno „*držení hovorového zařízení telefonu za jízdy, RZ X*“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost řidiče při jízdě vozidlem nedržet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Soud proto uzavřel, že žádná ze žalobcem uvedených námitek není důvodná. I tento pokutový blok je podepsán, a je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

35. Z pokutového bloku ze dne X vyplývá, že žalobce tohoto dne v X hodin na k. u. V O. a P. v P. 10 držel v ruce za jízdy vozidlem RZ X telefonní přístroj. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1“ zákona o silničním provozu není (shodně jako u předchozích pokutových bloků) zcela precizní, ale i tak je dostatečně srozumitelná. Ani v tomto případě nelze rozhodujícímu orgánu vytýkat použití zkratky, a to z důvodů výše již vysvětlených. Žalobce proti tomuto pokutovému bloku namítl, že popis skutku obsahuje formulaci „telefon“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Toto žalobní tvrzení však opět nemá oporu v obsahu pokutového bloku. V pokutovém bloku je k popisu skutku uvedeno „*řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, RZ X*“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost řidiče při jízdě vozidlem nedržet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Soud proto uzavřel, že žádná ze žalobcem uvedených námitek není důvodná. I tento podepsaný pokutový blok je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
36. Konečně z pokutového bloku vystaveného dne X vyplývá, že žalobce uvedeného dne v X hodin na s. X u o. Z. porušil jako řidič osobního automobilu X RZ X § 71 odst. 4 zákona o silničním provozu, když nezastavil na červenou u přenosného signalizačního zařízení. Právní kvalifikaci ve formátu „§ 125c/1f5“ zákona o silničním provozu považuje soud (shodně jako v případě předchozích pokutových bloků) za plně srozumitelnou a zcela dostačující. Také v tomto případě platí ohledně zkratk to, co bylo uvedeno výše. V pokutovém bloku je uvedeno „*porušil jako řidič X rz X § 71/4 z. č. 361/2000 Sb., nezastavil na červenou u přenosného sig. zařízení*“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost zastavit vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za přesné a plně dostačující. Žalobce namítá, že je chybně uvedena právní kvalifikace § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu a že formulace „na červenou“ je nesrozumitelná. Soud však již výše uvedl, že jednání žalobce bylo právně kvalifikováno jako porušení § 71 odst. 4 zákona o silničním provozu. K této formální nepřesnosti právní kvalifikace se již vyjádřil správní orgán I. stupně a soud se s jeho závěry plně ztotožňuje. Z právní kvalifikace § 125c odst. 1 písm. f) bodem 5 zákona o silničním provozu je totiž bez pochybností seznatelné, jakého porušení povinnosti se žalobce dopustil a toto porušení koresponduje s popisem skutku v pokutovém bloku. Soud nepřisvědčil ani námitce, že formulace „na červenou“ je snad nějakým způsobem nepřesná a zavádějící. Žalobce byl nepochybně seznámen s jednáním, kterého se dopustil, a lze důvodně očekávat, že pokud by nesouhlasil s tím, že

nějakou právní povinnost porušil či by ohledně jeho jednání panovaly pochybnosti, nesouhlasil by ani s uložením pokuty v blokovém řízení. Dle názoru soudu je v tomto ohledu popis skutku dostatečný a i ze způsobu obrany žalobce je zjevné, že i on si je vědom, jakou právní povinnost porušil. Soud již ostatně výše uvedl, že předmětem námitkového řízení není posuzování jednání, která byla právním důvodem pro jednotlivé záznamy, a není to ani předmětem v nyní souzené věci. Soud proto uzavírá, že žádná ze žalobcem uvedených námitek není důvodná. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

37. Dále žalobce ke všem pokutovým blokům namítl, že nejsou podepsány přestupcem. Z námitek není zřejmé, zda žalobce tvrdí, že pokutové bloky podpis vůbec neobsahují, či zda této námitce má soud rozumět tak, že se nejedná o podpis žalobce. Soud má ze správního spisu za jednoznačně prokázané, že všechny pokutové bloky jsou podepsané s tím, že všechny tyto podpisy jsou vizuálně na první pohled shodné. Soud rovněž neuvěřil žalobcovu tvrzení, že se nejedná o jeho podpis. K tomuto závěru soud vede jednak shodnost všech podpisů na pokutových blocích a skutečnost, že tyto podpisy se shodují rovněž s podpisem, který je na doručence, kterou si žalobce převzal oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení X bodů. Je tak prakticky vyloučené, aby šlo v pěti případech o podpis jiné osoby a podpisy se tak nápadně shodovaly. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
38. Soud shrnuje, že žalobní námitek vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí K. ú. M. k. z roku X, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo vesměs silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou N. s. s., která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom N. s. s. vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012–20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016–47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Č. r. by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu však nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury. Žalobní bod není důvodný.
39. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (srov. rozsudek N. s. s. č. j. 6 As 67/2013–16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce

vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek N. s. s. ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010–81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (srov. rozsudek N. s. s. ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017–24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče. Žalobní bod není důvodný.

40. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi dosažením X bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo několik let. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly (zejména v řízení před žalovaným) podstatně překročeny, tedy rozhodnutí správních orgánů nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (srov. rozsudek N. s. s. ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013–84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti. Žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu N. s. s. ze dne 31. 3.

2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 29. ledna 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu